

zákona z roku 1918, nikoliv však výslužně bývalých duchovních správců.

Z těchto úvah bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2386.

Státní zaměstnanci. — Učitelstvo národních škol: I. Osobní přídavek přiznaný učiteli veř. školy národní na základě § 1, odst. 2 zák. č. 457/1919 zanikne, dosáhl-li učitel všeobecnou úpravou platovou požitků vyšší hodn. třídy. — II. Není nezákonným, požaduje-li úřad na veř. zaměstnanci vrácení platů neprávem jemu vyplacených.

(Nález ze dne 23. května 1923 č. 4110).

Prejudikatura: Boh. 1980 adm.

Věc: Jos. P. v Č. B. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran osobního přídavku.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li, který byl výnosem zškr-y v Praze z 22. května 1920 dán na trvalý odpočinek, byl výnosem zškr-y ze 7. listopadu 1920 povolen podle § 1, odst. 2 zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb. od 1. listopadu 1920 osobní přídavek do pense započitatelný z pololetí válečných v částce ročních 696 K.

Rozhodnutím zškr-y ze 7. ledna 1922 bylo vysloveno, že není již dán předpoklad ustanovený v odst. 2 Šu 1 zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb. k povolení osobního přídavku na základě připočtení válečných pololetí, poněvadž st-li byl na základě zákona ze 7. října 1919 č. 541 Sb. umožněn postup do vyšší hodnostní třídy (VII/4) a povolení osobního přídavku zrušeno, osobní přídavek nepřiznán a nařízeno vrácení přeplatku.

Odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti uvážil nss takto:

1. Pokud nejprve jde o odnětí dříve přiznaného osobního přídavku, tedy setrvává nss i v tomto případě na právním názoru vysloveném již v nálezu Boh. 1980 adm. toho obsahu, že přídavek přiznaný učitelským osobám dle Šu 1, odst. 2. zákona č. 457 ex 1919, jest ve smyslu tohoto předpisu vyrovnán a zanikne, když tyto osoby všeobecnou úpravou platovou nabyly požitků vyšší třídy hodnostní.

Jelikož není sporu o tom, že st-l v době účinnosti zákona č. 457/1919 měl požitky VIII. hodnostní třídy a přeřazením podle zákona č. 541 ex 1919 dosáhl požitků VII. hodnostní třídy 4. stupně, dosáhl tedy požitků vyšší hodnostní třídy, není dle shora uvedeného nezákonným, jestliže osobní přídavek jemu neprávem resp. následkem nesprávného výkladu zákona povolený opět byl odňat.

2. Pokud pak jde o nařízené vrácení přídavku již vybraného, tedy nelze shledati nezákonnost v tom, jestliže úřad požaduje zpět platy, které st-li neprávem byly vyplaceny.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.